

не ще да държи нищо извън тръдатъ си, за да има въ ржката си.

16 И това ісціе зло и грѣхително, каквото дейде, така да иде: и какъ ли полъза въ него че се тръди за вѣтъратъ?

17 При всемъ то ще иде презъ сичките си дни въ темнинѣ, и во многѣ скорбѣ, и болѣсть и кезпоксйство.

18 Вто що видѣхъ въ влаге: добро е да иде (нѣкой) и да иде, и да придокъва благостынните на-сичкѣатъ си тръда, што се тръди подъ слънцето, споредъ числото на животните си дни, които мѣ даде Богъ: за што дѣло мѣ (е) това.

19 И на когото челоуѣка Богъ е далъ богатства и имѣщества, немѣ даде ісцие и власть да иде въ нихъ, и да придокъва дѣлѣтъ си, и да се весели въ тръдѣтъ си: това е даръ Божій:

20 За што не ще да помни многѣ многѣ дните на-животатъ си: понеже Богъ ѡвѣрѣва въ сърдцето мѣ съ веселіе.

ГЛАВА Ё.

(Суетата и злощастіето на-онѣи въ които Богъ дава благостыни, но они не са употреблявать.)

ѦЩЕВЕТВѢВА зло щастіето видѣхъ подъ слънцето, и това често междѣ челоуѣцыте:

2 Челоуѣкъ комуто Богъ даде богатство, и имѣщества, и слава до толкъсь, што да се не лиши дѣшата мѣ ѡ сичко што щеше да пожелае: но немѣ Богъ не даде власть да иде извъ нихъ, но иде ги чѣждѣ (и) това света, и болѣсть е зла.

3 Ако челоуѣкъ роди сто (чада), и поживѣе многѣ години, што дните на-годините мѣ да